Najvyšší súd
Slovenskej republiky

2 Sž 9/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
30 -03- 2007
Podacie číslo: 1580 Číslo spisu:
Prílohy/listy: Vybavuje: PKo

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 30. 3. 2007
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 18. MÁJ 2007

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a sudcov JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o.**, Bratislavská 334/18, 900 82 Blatné, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Námestie SNP 12, 811 06 Bratislava, o odvolaní navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne číslo RP/271/2005, správne konanie č.: 230-PgO/O-1161/2005 zo dňa 6. decembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č.: RP/271/2005, správne konanie č.: 230-PgO/O-1161/2005 zo dňa 6. decembra 2005 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 7000061219/8180, variabilný symbol 4322005, vedený v štátnej pokladnici, do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Odporkyňa rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene a doplnení zákona č. 195/2000 Z.z.

o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (**ďalej len zákon**) uložila navrhovateľke sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 3 písm. g) zákona vo výške 200 000 Sk, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zákona tým, že dňa 20. apríla 2005 o cca 21.20 hod. odvysielala program „Mojsejovci hot line", ktorý spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahoval do ľudskej dôstojnosti. Určila, že podľa § 64 ods. 4 zákona „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila, pričom v zmysle § 67 ods. 10 zákona je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: 7000088921/8180, VS 27106, KS 6548.

V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že v predmetnom programe došlo prostredníctvom manželskej dvojice k uspokojovaniu manipulátorských potrieb mediálneho publika: prežívaniu slasti z predvádzaných psychických krutostí, možností ponižovania a pokorovania. Počas celého programu vysielaného v priamom prenose manželia Mojsejovci otvorene dávali najavo svoju averziu a antipatie k súťažiacej s prezývkou Mejkpísová. Správali sa k nej opovržlivo a slovne ju napádali, čím ju pred očami televíznych divákov ponižovali a psychicky trápili. Skákali jej do reči, zvyšovali na ňu hlas, obviňovali ju, že klame. Spôsob ich komunikácie bol arogantný, ironický, pohŕdavý. Ich výpady voči nej sprevádzal ironický smiech. Počas celého programu súťažiaca vyzerala zdeptane, deprimovane, tvárila sa apaticky, rezignovane. Pôsobila dojmom človeka, ktorý je „psychicky na dne". Podľa pravidiel súťaže sa do domu mohli dostať len ľudia, ktorí prešli cez prísny výber psychológov. V prípade, že by lekár neuznal psychickú či fyzickú spôsobilosť vybraného finalistu pre súťažné podmienky v dome, mal namiesto neho nastúpiť náhradník. Z prepisu však vyplýva, že to, čo prehliadli odborníci, odhalili manželia Mojsejovci: *„Pozri sa, my sme ti povedali, prvý týždeň, keď si prišla, že si chorá osoba. Treba vyhľadať psychiatrickú kliniku."*

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne domáhala zrušenia uvedeného rozhodnutia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie s odôvodnením, že v programe „Mojsejovci hot line" sa jednalo o autentické reakcie vyradenej súťažiacej s prezývkou „Mejkpísová" a autentické reakcie súťažiaceho, ktorý ju zo súťaže vyradil „Versačeho". V momente, kedy témou rozhovoru sa stal zdravotný stav súťažiacej, moderátor programu zasiahol a diskusiu na túto tému zastavil. Poukázala na to, že žiadna zo situácií nebola pripravovaná vopred, pretože v reality show sa

nenakrúca nič vopred, neexistuje scenár, podľa ktorého súťažiaci vedia, čo majú hovoriť a čo nie a nie je ani v silách vysielateľa ani produkčnej firmy dopredu ovplyvniť, čo ktorá osoba v priamom prenose povie. Vysielateľ programu vzhľadom na priamy prenos nemohol ovplyvniť ani reakcie manželov Mojsejovov (tí neboli v spojení s režisérom Programu a nemohli dostávať žiadne pokyny z réžie), pričom moderátor mal snahu rozhovor viesť iným smerom, emocionálne reakcie účinkujúcich, telefonujúcich, ako aj manželov Mojsejovcov, zmierniť.

Podľa názoru navrhovateľky – vysielateľ má za to, že všetko čo v predmetnom Programe odznelo, bolo v súlade so zákonom, pričom to, že sa súťažiaca nebránila tak, ako by to väčšina populácie očakávala, ešte neznamená, že bolo zasiahnuté do jej dôstojnosti. Taktiež doteraz žiadnym spôsobom voči vysielateľovi neuplatnila žiadne nároky, ktoré by jej inak v súvislosti s neoprávneným zásahom vznikli. Podľa názoru vysielateľa, uvedomujúc si, že existujú isté (zákonné) hranice, ktoré nemožno prekročiť, má za to, že stanovené hranice neprekročil, do ľudskej dôstojnosti „Mejkpísovej" nezasiahol a zákon neporušil.

Navrhovateľka taktiež uviedla, že odporkyňa nevyzvala vysielateľa a tak odňala možnosť účastníkovi konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, nemala možnosť ani predložiť dôkazy a nemala možnosť vyjadriť sa ku konkrétnym tvrdeniam odporkyne, nakoľko o skutočnosti, v čom vidí odporkyňa porušenie zákona o vysielaní sa dozvedela až z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia. Pokiaľ sa jedná o výšku pokuty podľa názoru navrhovateľky odporkyňa v tejto časti svoje rozhodnutie neodôvodnila žiadnymi skutočnosťami a z toho dôvodu, je jej rozhodnutie v časti o uložení pokuty nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Odporkyňa navrhla napadnuté rozhodnutie vydané v správnom konaní potvrdiť. Odporkyňa uznáva, tak ako bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, že moderátor zasiahol do časti programu, ale napriek tomu v programe odzneli vyjadrenia týkajúce sa intímnej sféry súťažiacej, a to konkrétne jej zdravotného stavu (výroky sú odcitované v rozhodnutí č. RP/271/2005).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov uvedených v odvolaní. Dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu vyplynulo, že účastníkovi konania (navrhovateľka) bolo dňa 18. júla 2005 doručené oznámenie o začatí správneho konania č. 230-PgO/O-1161/2005 vo veci možného porušenia § 19 ods. 1 a § 20 ods. 3 až 5 v súvislosti s tým, že dňa 20. apríla 2005 odvysielal program „Mojsejovci hot line". Z oznámenia o začatí správneho konania je účastníkovi konania zrejmé, že odvysielaním daného programu mohlo dôjsť k zásahu do ľudskej dôstojnosti, k možnosti ohroziť psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav, k nesprávnemu uplatneniu JSO, k nezohľadneniu vekovej vhodnosti programu pri jeho zaradení do vysielania.

Podľa § 4 zákona Rada je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom.

Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, stanovených § 64 až § 67 zákona, pričom na konanie podľa tohto zákona sa, podľa § 71 zákona, vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, s výnimkou ustanovení § 49, § 53, § 54, § 56 až § 68.

Podľa § 19 ods. 1 zákona programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia v súdnom preskúmavacom konaní posúdil závery odporkyne ako správne a dospel k záveru, že preskúmavaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odporkyňa podľa jeho názoru, pri posudzovaní predmetnej veci postupovala s ohľadom na kritériá vymedzené v ustanovení § 19 ods. 11 zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľka odvysielaním programu „Mojsejovci hot line" zasiahla uvedeným programom, a to spôsobom jeho spracovania a obsahom, do ľudskej dôstojnosti. Nebolo možné prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľky, že nie je v silách vysielateľa ovplyvniť, čo ktorá osoba v priamom prenose povie, nakoľko tak ako uviedla odporkyňa, mohlo by dôjsť k situácii, že v rámci reality show by mohol vysielateľ odvysielať akékoľvek nevhodné a zakázané obsahy.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom odporkyne, že skutočnosť, že sa súťažiaca nebránila tak, ako by to väčšina populácie očakávala, nebol dôvodom, aby odporkyňa skonštatovala, že program spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom nezasiahol do ľudskej dôstojnosti.

Odporkyňa ako orgán správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom. Jej prvoradým zákonným poslaním a teda prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Keď teda odporkyňa na základe vyčerpávajúcich skutkových zistení vyslovila v napadnutom rozhodnutí názor, že navrhovateľka odvysielala program, ktorý svojím spracovaním a obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti, čoho následkom bolo pri splnení ostatných zákonných podmienok uloženie sankcie, napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporkyne, definovaným v § 4 zákona. Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie, tá je vecou voľnej úvahy správneho orgánu a súd by sa výškou uložených sankcií zaoberal len v prípade, keby voľná úvaha, ktorou sa odporkyňa riadila pri rozhodovaní o výške sankcie nezodpovedala obsahu spisov alebo by sa priečila zásadám logického myslenia. Takéto pochybenia v konaní v preskúmavanom rozhodnutí odporkyne v danej veci zistené neboli. Skutkový stav v preskúmavanom rozhodnutí bol zistený náležitým spôsobom a nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení. Napadnuté rozhodnutie malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb.), bolo bez formálnych a logických nedostatkov, bolo riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu.

Pokiaľ sa jedná o tvrdenie navrhovateľky, že pri rozhodovaní a postupe odporkyne došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že z administratívneho spisu - oznámenia o začatí správneho konania vyplýva, že účastník konania, navrhovateľka bola vyzvaná na zaslanie svojho stanoviska ako i k navrhnutiu dôkazov v súlade s § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.

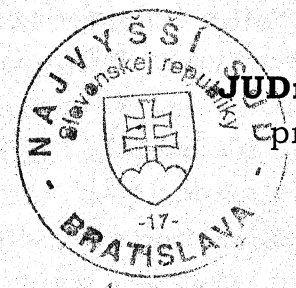
S poukazom na uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie podľa § 250 ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/192 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Navrhovateľka, ktorá nebola v konaní úspešná, je povinná zaplatiť súdny poplatok za súdne preskúmanie rozhodnutia na účet súdu v lehote troch dní od doručenia rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. februára 2007

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Adamovičová